

Lieve mensen,

Even geleden sprak ik iemand die treurde omdat hij een geliefde had verloren. Elke dag dacht hij wel aan deze persoon. Iedere dag kwamen de prachtige herinneringen terug van momenten die ze samen hadden beleefd. En soms ook minder mooie herinneringen: momenten waarop hij niet tegen zijn geliefde heeft verteld wat hij voelde, of te veel zei, momenten van spijt. Al deze complexe gevoelens kwamen samen in zijn rouw. Hij voelde zich alleen in deze gevoelens. In het contact met deze man merkte ik dat ik me schuldig begon te voelen. Ik had namelijk nog nooit iemand verloren die zó dichtbij mij stond.

Opeens werd ik me bewust dat Jezus heel dicht bij mensen stond maar ook niet alle lijden van zijn naasten zelf had meegemaakt. We zeggen zelfs: Jezus was zonder zonden! Toen ik het Evangelie van vandaag las om me voor te bereiden, viel me iets op waar ik nog zelden bij had stilgestaan: 'als Jezus zonder zonden was, waarom werd hij dan gedoopt door Johannes?'

Waarom drong Jezus erop aan dat hij gedoopt zou worden als hij niet zondigde zoals wij? Waarom wilde Jezus gedoopt worden als hij niet hetzelfde lot onderging als wij?

We weten dat Jezus in zijn leven veel te verduren heeft gehad.

Wij dus -op onze beurt- kunnen nooit helemaal met HEM meevoelen! Er is altijd afstand.

WIJ kunnen niet voelen hoe het is om als onschuldige gekruisigd te worden. Jezus zegt dit ook zelf in het Evangelie volgens Marcus: 'Jullie weten niet wat je vraagt. Kunnen jullie de beker drinken die Ik moet drinken of de doop ondergaan die Ik moet ondergaan?'. Hoe kan KUNNEN WIJ ik mij dan verbinden met Jezus? Hoe kan ik mij verbinden met iemand wiens lot ik niet onderga?

Volgens onze Kerk was Jezus zonder zonden.

Daarvoor hoefde hij zich dus niet te laten dopen.

Maar Jezus onderging de doop van Johannes. Dat is een doopsel van nederigheid: zich niet groter maken voor Johannes, zich... NIET GROTER MAKEN VOOR GOD!

En dat doen wij ook.

Als we naast iemand gaan staan.

Als wij er moeite voor doen om ons in te leven in anderen.

Wij leven niet hetzelfde leven als onze naasten. Dus kunnen we stil worden als een weduwe vertelt over haar verdriet en rouw. Ernaar luisteren. Voor die ander bidden.

Zo werd Jezus ook stil bij het graf van Lazarus. Hij werd stil bij de overspelige vrouw. Hij schreef in het zand. En oordeelde niet. Hij kwam niet met oplossingen maar liet het verdriet en de onmacht van de ander wel binnenkomen.

Het doopsel van Jezus staat aan 't begin van zijn openbaar leven. Hij wil met zijn doopsel door Johannes nog meer toegewijd aan God en zijn naasten leven.

Jezus geeft ruimte aan God in zijn leven.

Jezus is de persoon in wie God zichtbaar wordt in de wereld. De doop van Jezus is het begin van Jezus optreden. We leren dat Jezus een leider is die dient—Jezus is nederig en gehoorzaam. En hiermee

komt in vervulling wat de profeet Jesaja voorspelde: 'Gods dienaar schreeuwt niet, hij verheft zijn stem niet. Hij roept niet luidkeels in het openbaar'. Jezus zet ZICHZELF niet centraal, maar ANDEREN.

Lieve mensen, misschien kunnen we niet hetzelfde lot ondergaan van de mensen om ons heen die lijden. En we kunnen al helemaal niet hetzelfde lot ondergaan als Jezus. Maar kunnen we compassie tonen? Letterlijk: mee-lijden. Niet door dezelfde pijn te ondergaan, maar door te luisteren naar de mensen om ons heen en ons door hen te laten raken. Door niet onszelf centraal te stellen, maar de ander. Kunnen we – net als Jezus – in beweging komen door en voor de ander en elkaar te dienen?